

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122242509
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6122242509.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnom spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, A., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: B. C., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom D. E. D., o zaplatenie 503,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 11Csp/24/2022 zo dňa 06. septembra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým súd žalobu v zostávajúcej časti zamietol a vo výroku III. o trovách konania, potvrdzuje.

Vo výroku I. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom sp. zn. 11Csp/24/2022 zo dňa 06. 09. 2022 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 190,98 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 08. 02. 2022 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V zostávajúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 20. 02. 2022, domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 503,95 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 08. 02. 2022 do zaplatenia, predstavujúcej rozdiel medzi debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej na základe Zmluvy o účte č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16. 03. 2018, ktorou žalobkyňa pre žalovanú zriadila a viedla účet č. F. XXXX XXXX XXXX XXXX a zmluvy o spotrebiteľskom úvere – povolenom prečerpaní na účte, uzavretej dňa 02. 09. 2020 na diaľku.

3. Súd vo veci rozhodol s poukazom na ust. § 497, § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“).

4. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že strany dňa 16. 03. 2018 uzatvorili Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorou žalobkyňa zriadila pre žalovanú osobný účet. Dňa 02. 09. 2020 strany uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere – Povolené prečerpanie na účte, s výškou limitu 400,- eur a variabilnou úrokovou sadzbou 19,9 % ročne. Výpismi z účtu bolo preukázané, že žalovaná vykonávala debetné operácie aj nad rámec kreditných operácií na svojom účte. Vzhľadom k tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky náležitosti, absenciu ktorých zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, vznikla žalovanej povinnosť popri istine

zaplatiť žalobkyni aj riadne dojednané 19,9 % ročné úroky z úveru a individuálne dojednané poplatky v čl. 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to vo výške 15,- eur za nepovolené prečerpanie účtu, 15,- eur za nepovolené prečerpanie účtu po upozornení a za výzvu na splatenie nepovoleného prečerpania účtu vo výške 30,- eur.

5. V časti uplatneného nároku predstavujúceho poplatky v celkovej výške 312,97 eur súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď dospel k záveru, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, a teda žalobkyňa si mohla účtovať poplatky len za predpokladu, že tieto boli individuálne dojednané. V konaní nebol predložený listinný dôkaz preukazujúci dojednanie výšky poplatkov za transakcie vo výške 16,50 eura, poplatku za balík služieb 203,47 eura, mesačného poplatku „MC zlatá“ vo výške 91,- eur a poplatku za SMS notifikáciu vo výške 2,- eurá. Žalovanej tak nevznikla povinnosť platiť uvedené poplatky, nakoľko v spotrebiteľskom právnom vzťahu musia byť poplatky uvedené priamo v zmluve, inak ich nemožno považovať za individuálne dojednané. Pokiaľ sa žalobkyňa odvoláva na všeobecné obchodné podmienky, resp. sadzobník poplatkov, resp. vývesku úrokových sadzieb, súd mal zato, že vo všeobecnosti zmluvné ustanovenia vo vopred pripravovanej formulárovej zmluve, resp. v spleti všeobecných obchodných podmienok alebo iných listín, ktoré navyše navodzujú skôr dojem obsahu nepodstatného charakteru, v tejto časti spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a preto nie sú pre spotrebiteľa záväzné.

6. Na základe uvedeného súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie 190,98 eur a žalobkyni priznal aj zákonné úroky z omeškania od 08. 02. 2022, od ktorého dňa je žalovaná v omeškani.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „C. s. p.“) a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešnejšou stranou, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

8. Proti tomuto rozsudku, čo do výroku II., podala žalobkyňa z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zmeny v tejto časti, spočívajúcej vo vyhovení žalobe v celom rozsahu a priznaní jej náhrady trov konania.

9. Žalobkyňa sa nestotožnila so závermi súdu prvej inštancie v bode 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Uviedla, že všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý všeobecné obchodné podmienky uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaná oboznámila a vyslovila súhlas svojim podpisom, jednak s odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 C. G. F., A., proti H. I., podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a napokon z ust. § 273 Obchodného zákonníka, v spojení s povahou úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, konkrétne z ust. § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, ktoré výslovne možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach upravuje.

10. Klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil podpisom na zmluve, t. j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Záväzok zo zmluvy prevzala ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony. Žalovaná podpisom na konci zmluvy vyjadrila súhlas s podmienkami zmluvy, a teda aj súhlas s obsahom všeobecných obchodných podmienok a ak nesúhlasila s podmienkami, nemusela zmluvu podpísať. Žalovaná po preštudovaní uvedených dokumentov mohla zväziť, či hodlá vstúpiť do právneho vzťahu alebo nie, a pretože so všetkými náležitosťami, či už samotnej zmluvy, ako aj všeobecných obchodných podmienok súhlasila, zmluvu dobrovoľne a slobodne uzatvorila. Žalovaná v priebehu konania nijako nepoprela, že by pri podpise zmluvy nebola obdržala všeobecné obchodné podmienky, proti ktorým nič nenamietala.

11. Právny poriadok Slovenskej republiky (§ 273 Obchodného zákonníka) umožňuje, aby bola uzatvorená zmluva obsahom viacerých na seba nadväzujúcich listín. Písomná zmluva môže mať neobmedzený počet častí, s ktorými zmluvné strany môžu prejaviť súhlas jedným podpisom. V podmienkach k zmluve sú upravené také práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré sú nemenné s ohľadom na akéhokoľvek účastníka zmluvného vzťahu. Jedná sa o také dojednania v spotrebiteľskej zmluve, ktoré nemusia byť z povahy vecí dojednané individuálne.

12. S poukazom na vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zmluva nemusí byť vytvorená ako jeden dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice č. 48/20008/EX z 23. 04. 2008 musia byť vyhotovené písomne a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V zmluve je pritom uvedený riadny odkaz na všeobecné obchodné podmienky, pričom tento dokument bol žalovanej predložený. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 s tým, že je nepochybné, že všeobecné obchodné podmienky sú platnou súčasťou zmluvy.

13. Žalobkyňa poukázala aj na viaceré rozhodnutia krajských súdov, z ktorých vyplýva, že všeobecné obchodné podmienky/obchodné podmienky/sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú, aj pokiaľ ich nepodpísal.

14. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadрила.

15. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

16. Východiskovo je zo strany odvolacieho súdu nevyhnutné poukázať na principiálnu zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 C. s. p.), z ktorej vyplýva povinnosť odvolacieho súdu posudzovať vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia (takmer výlučne) z dôvodov označených odvolateľom. Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmavať rozhodnutie na základe iných, než stranou konania v odvolaní vznesených konkrétnych námietok. Z hľadiska odvolacieho prieskumu konkrétneho rozsudku/uznesenia predmetná viazanosť úzko súvisí s určujúcim záverom okresného súdu, na ktorom argumentačne založil svoje rozhodnutie.

17. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci žalobu žalobcu v časti uplatnených poplatkov za transakcie, poplatkov za balík služieb, poplatku „MC zlatá“ a poplatku za SMS notifikáciu zamietol z dôvodu, že tieto neboli individuálne dojednané. Dotknutý záver súdu prvej inštancie o potrebe individuálneho dojednania poplatkov za uvedené služby žalobkyňa v odvolaní nenamietala. Žalobkyňa sa v odvolaní zamerala na tvrdenie, že všeobecné obchodné podmienky (nie sadzobník poplatkov) sú súčasťou zmluvy, na ktorom závere však súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nezaložil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zároveň nevyplýva, že by súd všeobecné obchodné podmienky nepovažoval za súčasť zmluvy, z tohto vyplýva len to, že pokiaľ poplatky neboli uvedené priamo v zmluve, ale len vo všeobecných obchodných podmienkach, či iných listinách, tieto ustanovenia považoval za ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a z tohto dôvodu pre spotrebiteľa za nezáväznú. Nadväzne na uvedené možno uzavrieť, že odvolanie žalobkyne (pre relevantné nenamietanie rozhodujúceho a určujúceho záveru súdu o nedôvodnosti uplatnených poplatkov z dôvodu absencie ich individuálneho dojednania) nebolo spôsobilé prívodiť zrušenie, eventuálne zmenu napadnutého rozhodnutia.

18. Odvolací súd nad rámec uvedeného na základe posúdenia obsahu žaloby v časti žiadaných poplatkov dospel zároveň k záveru, že žalobkyňa neuniesla bremeno tvrdenia na vysvetlenie opodstatnenosti nároku na ňou požadované poplatky za transakcie vo výške 16,50 eur, poplatkov za balík služieb vo výške 203,47 eur, mesačného poplatku „MC zlatá“ vo výške 91,- eur a poplatku za SMS notifikáciu vo výške 2,- eurá.

19. Žalobkyňa v žalobe k poplatkom uviedla, že sú účtované na základe zmluvy o účte, v zmysle ktorej je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená účtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ťarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Výška poplatkov je uvedená v sadzobníku poplatkov.

20. Žalobkyňa v prehľade obrátov priloženom k žalobe uviedla zoznam poplatkov, ktorý sa obmedzil len na označenie druhu (názvu) poplatku, počtu opakovaní jeho uplatnenia a konečnej výšky. Zo žaloby nevyplýva konkrétny základ, splatnosť a výška toho – ktorého poplatku a súd bol odkázaný na dôkazy pripojené k žalobe – zmluvu o účte, zmluvu o povolenom prečerpaní, sadzobník poplatkov a výpisy z účtu žalovanej. Takto formulované skutkové tvrdenia nemohli byť základom pre vyhovieť podanej žalobe. Súd nemal povinnosť vyhľadávať v jednotlivých predložených listinách skutočnosti potrebné na posúdenie nároku, čo vyplýva priamo z procesnej úpravy (§ 132 ods. 2 C. s. p.). Je neprípustné, aby súd v spore „pomáhal“ procesnej strane (v danom prípade navyše veriteľovi ako

„silnejšej“ strane v spotrebiteľskom vzťahu), tým spôsobom, že preskúma predložené listiny s cieľom nájsť právny a skutkový základ pre tvrdenia, ktoré sami o sebe nie sú spôsobilé byť základom pre rozhodnutie súdu, ktorým by bolo vyhovené žalobe v dotknutej časti. Odvolací súd zároveň dodáva, že uvedené neodôvodňovalo postup súdu podľa § 129 C. s. p., nakoľko žaloba z formálneho hľadiska splnila zákonné požiadavky, pretože definovala sporové strany, žalovanú sumu, ako aj skutkové okolnosti prípadu (dlh vznikol na základe presne definovanej zmluvy o bežnom účte a na ňu nadväzujúcej zmluvy o povolenom prečerpaní), v zmysle týchto záverov bolo možné žalobu prejednať z vecného hľadiska. Samotná skutočnosť, že žalobca si dostatočne nesplnil povinnosť tvrdenia, ktorá je priamo spojená s dôkaznou povinnosťou (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 C. s. p.), nemá vplyv na náležitosti žaloby v zmysle § 132 ods. 1 C. s. p., uvedené má vplyv na úspech žalobcu v konaní.

21. S poukazom na uvedené skutočnosti a závery odvolací súd, vyhodnotiac odvolanie žalobkyne ako nedôvodné, rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku II., ako aj výroku III. o trovách konania, pri rozhodovaní o ktorých súd prvej inštancie aplikoval správne ustanovenia Civilného sporového poriadku, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

22. Vo výroku I., ktorým súd žalobe v časti vyhovel, ktorý nebol napadnutý odvolaním oprávnenej strany konania, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu nedotknutý.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej voči žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)